

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Ν

ΤΗΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΟΣΕΩΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

ΕΤΟΣ 1955

φέρη εις μετάδοσιν τῆς χριστιανικῆς γνώσεως, εις διαφωτισμὸν νοῦ καὶ συνειδήσεως, εις πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ κατὰ τὴν καθημερινὴν ζωὴν, εις ἐμφύχωσιν καὶ ἀνύψωσιν τῆς ἀποκαρδιωμένης κοινωνίας. Αὐτὰ ὁμῶς ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ θεολόγος θὰ εἶναι ἀξιὸς τῆς ἀποστολῆς του. Θὰ ἔχη πλουσιωτάτην τὴν γνώσιν ἰδίᾳ τῶν Γραφῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς θύραθεν ἐπιστήμης καὶ φιλοσοφίας. Πρὸ παντός δὲ θὰ ἔχη συνεπῆ καὶ σύμφωνον τὴν ζωὴν του πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖ καὶ διδάσκει, διὰ νὰ παρέχη τὸν ἑαυτὸν του, ἐπρότυπον ἐκλεπτυσμένου πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου». Διότι μόνον ὅταν ἐὸ ἴδιος ὁ θεολόγος παιδαγωγῆται ἠθικῶς, δύνανται νὰ παιδαγωγῆσιν γονίμως καὶ τοὺς μαθητὰς του». Δὲν τὸν θέλει δὲ ὁ συγγραφεὺς τὸν θεολόγον ὡς ἀπλὴν μονάδα μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ ὡς στενῶς συνεργαζόμενον μετὰ χριστιανικὰς καὶ κοινωνικὰς ὀργανώσεις, ἀδιαβλήτου κύρους, διὰ νὰ εἶναι περισσότερον καρποφόρος εἰς τὸ ἔργον του.

Ἡ μικρὰ αὐτὴ πραγματεία τοῦ κ. Παπαπαναγιώτου προσφέρει πλούσιον μορφωτικὸν ὕλικόν καὶ κατευθύνσεις ἐργασίας δι' ὅλους, ἰδιαίτατα δὲ διὰ τοὺς θεολόγους.

★

Jean Lhermitte: Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας. «Ὁ ἐγκέφαλος καὶ ἡ σκέψις», μετάφρασις Δημ. Ε. Χαροκόπου, Ἱατροῦ, Ἀθῆναι 1954, σελ. 179.

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδόσεων τοῦ «Ἰνστιτούτου Ἱατρικῆς Ψυχολογίας καὶ Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς», εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ ὡς ἄνω ἔργον τοῦ διαπρεποῦς Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ καὶ καθηγητοῦ J. Lhermitte, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ προσφέρῃ μεγίστην συμβολὴν εἰς τὴν ψυχολογίαν, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν παιδαγωγικὴν καὶ τὴν ὀλὴν γενικώτερον ἐπιστήμην. Διότι χύνει ἀρκετὸν φῶς εἰς ἕνα σοβαρώτατον πρόβλημα ποῦ ἀπασχολεῖ τὸν ἐρευνητὴν: «Τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων, ὅπως γράφει ὁ σ. εἰς τὸν πρόλογον τῆς ἑλληνικῆς ἐκδόσεως, μεταξὺ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῶν ἰδιαιτουσῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον λειτουργιῶν τῆς ἀντιλήψεως, τῆς σκέψεως, τῆς συνειδήσεως, τῆς εἰδικῆς διανοήσεως, τῆς δημιουργικῆς φαντασίας καὶ τέλος τῆς ἐλευθερίας».

Καὶ ἀκριβῶς ὁ συγγραφεὺς εἰδικὸς καθηγητὴς, παρουσιάζει τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ὅπως ἀνεπτύχθησαν εἰς τελευταίως συγκροτηθὲν ἐν Λονδίῳ διεθνὲς συνέδριον καὶ ὅπως ὁ ἴδιος ἐξ ἰδίας ἐρεῦνης καὶ σπουδῆς τοῦ προβλήματος, παραδέχεται. Αἱ τελευταῖαι ἐρευναὶ διαπρεπῶν ἱατρῶν ἐπὶ τῆς ἀνατομίας τοῦ ἐγκεφάλου, τῆς φυσιολογικῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ὅπως καὶ τοῦ μηχανισμοῦ του ἐν συνδυασμῶ

πρὸς διαφόρους ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου, ἐδειξαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναθεωρήσεως πολλῶν ἀπόψεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον στηριχθῆ ἐπὶ καθαρῶς ὀλισθητικῶν ἀντιλήψεων καὶ πεποιθήσεων. Εἴμεθα ἤδη ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναθεωρήσωμεν τὸ δόγμα, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ἀδιάσειστον, τὸ τῶν ἐγκεφαλικῶν ἐντοπίσεων—δσον ἀφορᾷ ὄχι μόνον εἰς τὰς ψυχικὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς νευρολογικὰς λειτουργίας τοῦ ἀνθρώπου. «Μία λειτουργία δὲν δύναται, γράφει, νὰ ἐντοπισθῆ εἰς ἕνα ἴστον καὶ ὀλιγώτερον πάσης ἄλλης μία ψυχικὴ λειτουργία. Τὸ νὰ ἀναζητᾷ τις τὴν ἔδραν μιᾶς «βιολογικῆς ἢ ἠθικῆς λειτουργίας» ἢ τὸ «κέντρον τῆς συνειδήσεως» εἶναι ὡς νὰ κυνηγᾷ μιαν ἡμίαιραν. Ἐνδέχεται νὰ ἦτο οἰκεία εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῶν πατέρων μας, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ ἡμᾶς».

Τοιαῦται, ὡς ἡ ἀνωτέρω, ὁμολογίαι, εἶναι πολλαὶ καὶ βλέπει ὁ ἀναγνώστης τὴν μεγάλην ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποῖαν προσέφερον εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινόν, ὁ διακεκριμένος ἱατρὸς κ. Δ. Χαροκόπος μετὰ τὸ νὰ μεταφράσῃ καὶ τὸ Ἰνστιτούτον μετὰ τὸ νὰ τὸ ἐκδώσῃ. Ὅταν μάλιστα ἐνθυμηθῶμεν τὴν μεγίστην βλάβην, τὴν ὁποῖαν, κάποιο ἄλλο βιβλίον μετὰ τὸν ἴδιον περίπου τίτλον ποῦ ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγων δεκαετιῶν ἀπὸ τὸν «οἶκον Φέξη», ἔφερον εἰς χιλιάδας Ἑλλήνων διανοουμένων, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ χαιρετήσωμεν ἰδιαιτέρως τὸ βιβλίον τοῦτο, διότι θὰ προσφέρῃ πολλὰ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐπιστήμονας καὶ εἰδικώτερον εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μετὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ.

ΔΕΛΤΙΟΝ

“ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ”

Ἐγκεκρ. παρὰ Ὑπουργείου
Παιδείας. Ἀριθ. ἐγκρίσεως
17176/15-2-52.

Ἐκδίδεται κατὰ μῆνα.

Ἐτησίᾳ συνδρομῆ:
Διὰ τὸ ἐσωτερικόν δραχ. 15.
Διὰ τὸ ἐξωτερ. δολ. 1 ἢ σελ. 10.

Τιμὴ φύλλου δραχμαὶ 2,50.

Ὑπεύθυνος: Ἰ. Θ. Κολιτσάρας.

Γραφεῖα: Ἀκαδημίας 45,

Ἀθῆναι (1).

Διεύθυνσις Τυπογραφείου καὶ
οἰκίας Μαυρομιχάλη 176.

Τύποις: «ΖΩΗΣ»